

Науковий керівник - Смагло О.В.
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ЗУНУ

Музика О.А.
магістрант кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ЗУНУ

Фінансова політика підприємства: стан та напрями вдосконалення

Фінансову політику можна розглядати як цілеспрямовану діяльність держави та інших суб'єктів господарювання у сфері формування, розподілу і використання фінансових ресурсів задля досягнення поставленої мети соціально-економічного розвитку країни. Головна мета фінансової політики полягає у підвищенні рівня суспільного добробуту шляхом оптимального розподілу ВВП між галузями господарства, соціальними групами населення та регіонами. Серед важелів фінансової політики задля забезпечення економічного зростання в країні є вплив на попит і пропозицію, споживання, заощадження та інвестиції. Стратегічні заходи фінансової політики спрямовані на: оптимізацію пропорцій між індивідуальним та суспільним споживанням, розвиток і формування ефективного фінансового ринку, створення сприятливого інвестиційного клімату, формування і нарощування національного капіталу тощо. Фінансова політика не може бути постійною протягом значного терміну, оскільки змінюються обставини функціонування як у глобальному масштабі, так і в конкретній країні або регіоні.

Характерною ознакою фінансової політики є пошук компромісу між можливостями та потребами соціально-економічного розвитку. Фінансова політика має базуватися на науково обґрунтованій концепції економічного розвитку суспільства та давати реальні поточні (макроекономічна збалансованість, бездефіцитність бюджету, оптимальний обсяг державного боргу тощо) і стратегічні (стійкий економічний розвиток країни, зростання ВВП, інвестицій, добробуту населення, платоспроможності країни) результати, а також базуватися на адекватних концепціях економічного розвитку та фінансових механізмах їх реалізації. Фінансову політику слід розглядати як сукупність цілеспрямованих державних заходів щодо формування й ефективного використання фінансових ресурсів країни, які містять у собі ресурси її окремих регіонів, секторів економіки, підприємств і домогосподарств, для забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку на основі використання відповідних фінансових і монетарних важелів та створення відповідного інституційного середовища, котрі сприяють реалізації цієї політики. Лише за такого розуміння поняття «фінансова політика», коли вона спрямована насамперед на забезпечення умов для розвитку економіки та нарощування фінансових ресурсів країни, можливе задоволення зростаючих потреб соціальної сфери й державного управління, процвітання країни в майбутньому. Таким чином, існує взаємозалежність між рівнем соціально-економічного розвитку країни та фінансовою політикою. Без грамотної та ефективної фінансової політики неможливий соціально-економічний розвиток.

Економічна політика кожної країни спрямована на її сталий розвиток, розширене суспільне відтворення, покращення умови життя населення, здобуття визнання на світовій арені, реалізацію конкурентних переваг, вдосконалення розвитку та розміщення продуктивних сил, структури господарства тощо. Фінансова політика є важливою складовою економічної політики, що охоплює комплекс заходів, спрямованих на регулювання фінансової системи. Фінансова політика країни включає сукупність розподільних і перерозподільних заходів щодо організації фінансових відносин з метою забезпечення зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) країни і підвищення добробуту всіх членів суспільства. Фінансову політику можна розглядати як цілеспрямовану діяльність держави та інших суб'єктів господарювання у сфері формування, розподілу і використання фінансових ресурсів задля досягнення поставленої мети соціально-економічного розвитку країни. Головна мета фінансової політики полягає у забезпеченні реалізації державної програми соціально-економічного розвитку необхідними фінансовими ресурсами.

Відповідно до визначеної мети фінансової політики країни виникає потреба вирішення наступних завдань:

- створення законодавчої бази для функціонування фінансової системи країни;
- формування механізму, що забезпечить надходження достатнього обсягу фінансових ресурсів у розпорядження держави;
- створення ефективної системи управління фінансовими потоками;
- раціональний галузевий та регіональний розподіл фінансів.

Секція 5. Проблеми теорії та практики державних фінансів

Складовими фінансової політики держави виступають: бюджетна політика, податкова політика, грошово-кредитна політика, митна політика, торгова політика, інвестиційна політика.

Фінансову політику держава реалізує за допомогою фінансового механізму, склад і структура якого визначаються рівнем розвитку економіки, відносинами власності, історичними та національними особливостями.

Для сталого соціально-економічного розвитку повоєнної України більш привабливим виглядає варіант реалізації фінансової політики мінімальних обмежень. Зв'язок між податками та ВВП можливий лише за умови використання системи збалансованих вбудованих стабілізаторів. Результативність фінансової політики залежить не тільки від її обґрунтованості, але й від того, як реалізуються механізми її здійснення.

У відповідності до принципів соціально-економічного розвитку України у повоєнний період, фінансова політика має бути спрямована на:

- зростання ВВП; – стабільність національної валюти;
- підвищення достатку громадян;
- розвиток підприємництва; – створення конкурентного середовища на вітчизняному економічному просторі;
- створення сприятливого інвестиційного клімату для залучення іноземного капіталу в національну економіку;
- забезпечення розвитку галузей економіки, що забезпечують розширене відтворення;
- цифрову трансформацію фінансової системи;
- подолання кризи неплатежів;
- сприяння підвищенню кредитної спроможності та стійкості банків.

Список використаних джерел:

1. Латковський П.П. Фінансова політика в умовах військового стану. Аналітично-порівняльне правознавство. 2022. № 1. С. 223–227. URL: <http://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/05/44.pdf>
2. Радіонов Ю. Д. Державні фінанси в забезпеченні стабільності фінансової системи України. Економіка України. 2022. № 9. С. 77-98.
3. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2025 року. Київ: Національний банк України, 2021. 104 с. URL: <https://bank.gov.ua/ua/about/develop-strategy>.
4. Шевченко К. Фінансово-економічна політика за воєнного часу. 2022. URL: <https://profpressa.com/news/irino-proponuiu-rozmistiti>